

awbr

ouderkrant

nr. 1

Amsterdam West Binnen de Ring

Stichting voor Openbaar Primair Onderwijs

Eerste ouderkrant

Dit is de eerste ouderkrant van de AWBR. Een nieuwsbrief voor de ouders van de kinderen op de openbare scholen in de Baarsjes, Bos & Lommer, Westerpark en Oud-West. Dat zijn de Annie M.G. Schmidt, Bos en Lommer, De Corantijn, De Kinkerbuurt, De Meidoorn, De Roos, De Spaarndammer, De Waterkant, de Brede School Zeeheldenbuurt, het Winterkoninkje, Joop Westerweel, Leonardo da Vinci, Multatuli, Narcis-Querido, Rosa Boekdrukker, Tijn Uilenspiegel en de Westerpark. We zullen u regelmatig op de hoogte brengen van de ontwikkelingen binnen onze stichting en dus ook de school van uw kind. Dit keer vooral nog wat over de organisatie, volgende keren meer over wat er op de scholen gebeurt.

De school van uw kind

U heeft ervoor gekozen uw kind op een openbare school te plaatsen. Scholen die openstaan voor alle kinderen. Waar onderwijs wordt gegeven met aandacht en waardering voor andere opvattingen. Niet a-p-a-r-t, maar samen. Het uitgangspunt voor de openbare scholen is gelijk, de manier waarop les wordt gegeven en de wijze waarop leerkrachten, kinderen ouders met elkaar omgaan, verschilt per school. Elke school heeft een eigen gezicht, een eigen sfeer. Sommige scholen hebben gekozen voor een bepaalde manier van lesgeven, bijvoorbeeld Montessori- of Daltononderwijs. Maar alle scholen willen uiteindelijk hetzelfde: goede leerresultaten voor alle kinderen, door middel van passend onderwijs.

Wie bestuurt de openbare school?

In Nederland heeft de overheid de plicht ervoor te zorgen dat er in elke gemeente openbaar onderwijs wordt aangeboden. In Amsterdam was het bestuur van de openbare scholen in handen van de gemeente en later ging dat over op de stadsdelen. Dat is eigenlijk niet handig, want elke vier jaar verandert de

samenstelling van een deelraad en neemt een volgende groep bestuurders het roer over. Dus veranderen ook ideeën over onderwijs en daarmee het beleid. Daarbij is de politiek eigenlijk bestuurder én uitvoerder tegelijk en dat is een weinig kritische combinatie: je zegt nu eenmaal niet snel tegen jezelf dat je iets verkeerd doet.

Ook financieel bleek zo'n opzet niet altijd gunstig voor het onderwijs. Geld voor onderwijs kwam uit één en dezelfde 'grote portemonnee' waar ook alle andere zaken uit betaald werden. Uit de tijd dat de gemeente het bestuur vormde van openbaar onderwijs is er een voorbeeld waarbij met onderwijsgeld lantaarnpalen werden aangeschaft. Het was dus niet altijd duidelijk of onderwijsgeld ook echt aan het onderwijs werd uitgegeven.

De AWBR

Op veel plaatsen in Nederland wordt het openbaar onderwijs nu verzelfstandigd. De scholen verenigen zich onder een bestuurscommissie of in een stichting en komen zo 'los van de politiek'. Dat is in augustus 2007 ook gebeurd met het stadsdeel

waar de school van uw kind staat. Vier stadsdelen - Bos en Lommer, de Baarsjes, Oud-West en Westerpark - zijn gaan samenwerken in een stichting met de naam 'Amsterdam West binnen de Ring'. In Amsterdam zijn nu zes van zulke groepen openbare scholen.

De nieuwe stichting heeft een eigen bestuur en de voorzitter daarvan, Ada Wildekamp, stellen wij u in dit nummer voor. Dat bestuur is een groep vrijwilligers en dus kan dat besturen geen dagelijks werk voor hen zijn. De dagelijkse zaken zijn overgedragen aan een directeur en een adjunct-directeur: René Peeters en Ineke ten Hertog. Zij worden geholpen door een groep adviseurs, die samen het 'stafbureau' vormen. Dat stafbureau huist nu nog in de voormalige Winklerschool, maar krijgt in april 2008 een eigen plek in een bedrijfgebouw aan de Baarsjesweg.

Verder met de organisatie

De directeuren van de AWBR-scholen komen regelmatig bij elkaar en stellen - samen met het bestuur - het beleid vast. De positie van de schooldirecteuren is in de afgelopen jaren sterk veranderd. Zij zijn niet meer alleen verantwoordelijk voor wat er op de scholen gebeurt, maar zetten nu ook hun schouders onder de gezamenlijke organisatie. Voor de leerkrachten is dat soms wennen: was de directeur vroeger alleen een 'verlengstuk' van het team, nu is de directeur óók een deel van het bestuur binnen de school.

En daarmee is de rol van de medezeggenschapsraad veel belangrijker geworden. In die raad zit een vertegenwoordiging van ouders en leerkrachten, die het beleid toetst en kritisch kijkt naar de ontwikkelingen op school. De zaken die voor meerdere scholen van belang zijn gaan door naar de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad, die dan ook regelmatig vergadert met het bestuur.

Ouders krijgen in de nieuwe organisatie dus een steeds belangrijker rol. Ouders in de medezeggenschapsraad hebben echt invloed op het beleid van de school. Ouders in de gemeenschappelijke medezeggenschapsraad gaan nog een stapje verder en adviseren bijvoorbeeld bij de begroting van de hele organisatie.

Met veel plezier

Ineke ten Hertog was beleidsadviseur van Oud-West en is nu adjunct-directeur van het stafbureau. In de afgelopen maanden heeft ze mensen gevonden die dat bureau gaan ondersteunen en ze is blij dat de bezetting van het stafbureau nu rond is: "Nog niet iedereen is er, maar we weten nu wie er komt. Het is gelukt om hele goeie mensen voor ons bureau te werven. In de aankomende tijd gaan we er hard aan werken om daar een echt team van te maken."

Aan haar enthousiasme ligt het niet: Ik vind het écht belangrijk werk wat we hier doen," verzekert Ineke. "Ik ben gegrepen door het basisonderwijs en ik merk dat je hier écht wat kunt betekenen voor de scholen en daarmee voor de kinderen, de ouders en de leerkrachten. Daar wil ik me helemaal voor inzetten en met veel plezier. Veiligheid, talentontwikkeling; elke keer als ik de telefoon opneem, ben ik dáár mee bezig."

Zorg ligt in de klas

Een stukje over 'zorg'. Ga maar eens praten met June Schram raadt Hiske Swart van het onderwijsbureau me aan. June is intern begeleider op het Winterkoninkje. De Montessorischool ligt dan wel verstopt achter een huizenblok, maar staat echt wel midden in de wereld. June blijkt even enthousiast als idealistisch. Ze runt op internet een eigen weblog en komt daar op voor de groepsleerkracht: "Want die wordt niet gehoord."

June

De zorg. Daar gaat tegenwoordig een intern begeleidster over. Maar June stelt met overtuiging: "Dat denken mensen soms, maar zorg ligt in de klas. Het is de groepsleerkracht die de échte zorg biedt. Zorg is een leerkracht met een klas kinderen. Als je als leerkracht een veilige sfeer in een groep weet te creëren, met oog voor individuele behoeften, dan kunnen kinderen zich niet alleen cognitief ontwikkelen, maar ook sociaal. Dát is zorg".

Waarom ben je dan toch intern begeleider geworden?

"Eigenlijk was ik een betere leerkracht dan intern begeleider. Ik ben goed met kinderen. Maar ik wilde meer te zeggen hebben over de inhoud van mijn vak. Een IB'er heeft meer kansen om invloed uit te oefenen op het beleid. Onderwijsplannen worden bijna altijd uitgewerkt door besturen en onderwijsorganisaties. Waarom zitten er nooit leerkrachten bij conferenties? Een intern begeleider is dus iemand die zo ondersteunt dat een leerkracht zijn werk goed kan doen. Toen ik voor de klas stond had ik meer oog voor de ontwikkeling van individuele kinderen, nu vallen me meer brede zaken op. Je merkt bijvoorbeeld dat er een bepaald rekenprobleem speelt bij een hele groep kinderen."

Ben je ook vertrouwenspersoon?

"Nee, maar ik geloof ook niet zo in dat opgelegde gebeuren. Als een ouder met een probleem of een klacht rondloopt, dan moeten ze echt naar de groepsleerkracht toe. Mochten zij er

samen niet uitkomen, dan kan een ouder bij de directie binnenlopen. Als dat voor de ouder nog geen oplossing biedt, kunnen ze naar de vertrouwenspersoon gaan. Bij ons zijn dat twee collega's uit de onder- en middenbouw."

Intern begeleider

Een intern begeleider is dus een leerkracht met een aparte opdracht. Hoe ziet een doorsnee dag van een intern begeleider er uit?

"Eerlijk gezegd begint het vaak al thuis onder de douche. Dan neem je zo de kinderen een beetje door. Je bedenkt welke afspraken je die dag hebt en welk kind je gaat onderzoeken. Soms heb je al een tijdje niks gehoord van een ouder of kind met een bepaald probleem. Straks eens achteraan gaan, neem ik me dan voor.

Op school begin je tegenwoordig zoals overal: met het legen van je mail. Ach, het valt nog wel mee, gelukkig. Daarna ga ik kinderen onderzoeken. Kinderen apart of in een groepje. Je neemt een spellingsdictee af, of doet een test. Tussendoor komen ouders nog wel eens binnenvallen – ik hou nu eenmaal niet van bordjes 'niet storen' op de deur.

Tussen de middag bespreek je tijdens de lunch de lopende zaken met je collega's. Of je vergadert. En soms heb je ook gewoon de tijd om even met elkaar over niks te kleppen. Elke middag begint met een uur lang letters en woorden automatiseren met kinderen in groep 3 die extra leesondersteuning nodig hebben. We doen 'letterflits', de 'klank van de dag'. Daarna werk ik de toetsen uit, maak handelingsplannen voor kinderen en zoek daar materiaal voor bij elkaar.

Na schooltijd hebben we vergaderingen of oudergesprekken. En dan wachten thuis mijn eigen kinderen en het huishouden. Het gebeurt nog vaak dat ik 's avonds ook achter de computer kruip om zaken over kinderen op te zoeken of werkmateriaal wat aantrekkelijker te maken."

De zorg

Alle scholen volgen de ontwikkeling van de kinderen vanaf het moment dat het kind binnenkomt op school (of voorschool) tot en met groep 8. Regelmatig worden de kinderen getoetst en geobserveerd. Kinderen die opvallen – bijvoorbeeld omdat de

resultaten tegenvallen, of juist omdat de kinderen héél goed leren, of omdat er problemen zijn met het gedrag – worden in leerlingbesprekingen besproken. De groepsleerkracht overlegt dan met de intern begeleider. Als het nodig is stellen zij samen een 'handelingsplan' op. Daarin staan handelingsuggesties wat de leerkracht nog zou kunnen doen om een probleem aan te pakken. Als een kind met een handelingsplan gaat werken wordt dit aan de ouders meegedeeld. Na een tijdje wordt gekeken of het plan heeft gewerkt. Is dat niet het geval wordt meestal hulp van buiten de school gevraagd. Ook daarvoor wordt eerst contact gezocht met de ouders. June: "Soms blijkt dat een nog uitgebreider handelingsplan nodig is of dat er hulp buiten de school moet worden gezocht. Dit vinden wij erg jammer. Met meer geld zouden we deze kinderen vaak binnen de school kunnen helpen. Nu is deze hulp niet voor alle ouders betaalbaar. In het uiterste geval kan er ook aan een verwijzing naar het speciaal onderwijs of een rugzakje gedacht worden."

Wat verwacht je van een ouder?

"Voor een goede ontwikkeling van de kinderen moet er zoveel mogelijk sprake zijn van wederzijds vertrouwen en het besef dat hun kind één individu in een hele groep is. Het is voor ouders natuurlijk wel eens lastig te begrijpen, maar de behoeften van 1 kind kan soms haaks staan op de behoeften van een hele klas. Een school is er voor alle kinderen.

Goede communicatie is ook belangrijk. Als er thuis wat speelt, dan heeft dat vaak effect op school, en als een kind op school niet gelukkig is, kun je dat thuis ook merken. Er is niets mis mee als ouders voor hun kinderen opkomen. Wij hebben immers toch hetzelfde belang als de ouders. We willen allemaal dat het goed gaat met de kinderen. Als je als ouder iets opmerkt, of met vragen zit, dan is het de gewoonste zaak van de wereld dat je daarover met de school praat. Dat wordt ook van je verwacht."

"Sinds alle scholen een leerlingvolgsysteem hebben, weten we het veel eerder als een kind ergens een probleem mee heeft. En dat is pure winst. Als je vroeg reageert krijgt het kind geen kans om een slecht zelfbeeld te ontwikkelen. Als je merkt dat je steeds maar iets niet kunt, ontwikkel je vanzelf faalangst. Dat kunnen we nu voorkomen. Je houdt alles kleiner."

Hierbij presenteren wij u...

opening AWBR

19 september 2007

Het is toch even wennen: een klas met onbekende collega's is toch iets anders dan je eigen groepje. "Ik heb alles uit mijn hoofd gedaan," verzucht Karin Abma, als ze op de stoel ploft. Ze is van de Rosa Boekdruckerschool en heeft net een powerpointpresentatie achter de rug over de manier waarop kinderen op haar school websites bouwen.

Op 19 september kwamen de leerkrachten van alle aangesloten scholen van onze groep voor het eerst bij elkaar. Vijfhonderd leerkrachten, onderwijsassistenten, directeuren, bestuurders en andere medewerkers van de stichting waren welkom in het Winterkoninkje. In elk lokaal stelde een school zich voor, met een presentatie van één van hun sterke kanten. Een school die laat horen wat er gebeurt als docenten gitaarles krijgen, een andere school is trots op de regels van 'Jong Amsterdam', die jongeren bewust moeten maken van goed samenleven. Scholen die trots zijn op hun huiswerkklas, de sociaal emotionele ontwikkeling, het tekenonderwijs of de kanjertraining.

De start van deze feestelijke dag op het Winterkoninkje voelde natuurlijk aan. Niet geforceerd, maar ontspannen. Je realiseert je het bijzondere van het moment. Hoe vaak ontmoeten zoveel

de trots van...

De Roos	<i>Muziek maakt Slim</i>
Zeeheldenbuurt	<i>Kanjertraining (stevige basis sociaal-emotionele ontwikkeling)</i>
Westerparkschool	<i>Zorgvuldig omgaan met verschillen</i>
Rosa Boekdrukkerschool	<i>Website bouwen</i>
Het Winterkoninkje	<i>De Sfeer op School</i>
De Kinkerbuurt	<i>Sociaal emotionele ontwikkeling</i>
Joop Westerweel	<i>Eenzame verzetsstrijder (DVD van de school voor 4-mei-herdenking)</i>
De Spaarndammer school	<i>Bagage meegeven (dialogen verlichtigd met beelden van school)</i>
Annie M.G. Schmidtschool	<i>De Annie-dag met kunst en cultuur</i>
Narcis-Querido	<i>Piramide-Piramide-methode</i>
Bos en Lommerschool	<i>Positief in de Toekomst (met dans)</i>
Leonardo da Vinci	<i>Tekenonderwijs</i>
De Meidoorn	<i>Huiswerkklas</i>
De Corantijn	<i>Taalvorming</i>
De Multatulischool	<i>Als 'Halschool' genomineerd monument</i>
Tijl Uilenspiegel	<i>De Brede schoolactiviteiten</i>
De Waterkant	<i>Daltononderwijs</i>

medewerkers van scholen elkaar? De workshops waren een voltreffer. Na afloop van het ochtendprogramma ging het van Oud-West naar de Westergasfabriek voor een lunch en een warm middagprogramma met tachtig kinderen die vol overgave hun meesters en juffen toezongen, directeuren die als volleerde percussiespelers plastic emmers te lijf gingen en aansluitend woorden, heel veel mooie woorden met de wens om iets prachtigs te laten ontstaan door de samenwerking van deze achttien basisscholen.

Als deze feestdag een voorbode is voor wat nog komen gaat, dan hebben we veel om ons op te verheugen.

René Peeters

De scholen gaan ondernemen

Zeventien openbare basisscholen horen opeens bij elkaar. Zeventien scholen, met 4500 leerlingen, 500 leerkrachten samen onder een nieuw bestuur. Met Ada Wildekamp als voorzitter. Een bekende naam in Amsterdam, ze heeft ruim ervaring met onderwijs en besturen. Ada is niet alleen wethouder van onderwijs geweest, maar ook voorzitter van besturen als de onderwijsbegeleidingsdienst (het ABC) en Bureau Jeugdzorg.

Alle scholen van de AWBR zijn openbaar

“‘Niet apart maar samen’ is hét motto van het openbaar onderwijs. Dat is echt belangrijk. Wij willen graag bijdragen aan de samenhang in de buurt door kinderen met verschillende achtergronden met elkaar te laten kennismaken. Dat kennismaken gebeurt overigens al jaren hoor; toen mijn zoon 30 jaar geleden op de openbare school was dat ook al zo. En dat is goed want deze kinderen vormen straks samen de maatschappij.”

Elke school van deze groep heeft al een eigen gezicht; geeft op eigen manier invulling aan het onderwijs. Wat bindt die scholen dan?

“Er zullen inderdaad kenmerken moeten komen, waaraan je kunt merken dat we samen optrekken. Dat beleid moet niet zomaar uit

de lucht komen vallen, dus daarover zijn we nu in overleg. Maar één ding is zeker, daar zal het woord ‘ondernemend’ belangrijk bij zijn. Met de betekenis van ‘actief zijn’. Er is veel in beweging in onderwijs en opvang. Er ontstaan brede scholen, de band tussen scholen en kinderopvang, tussen scholen en de buurt wordt sterker. Daarom willen we ook naar buurtscholen toe. Als de scholen verder kijken dan hun eigen gebouw, kunnen ze een grote rol vervullen voor de kinderen, de ouders, de hele buurt. Ik denk dat de scholen die ontwikkelingen moeten aansturen.”

Waarom vormen scholen een groep?

“De veranderingen in de maatschappij zorgen ervoor dat je je organisatie moet aanpassen. Eén van de argumenten voor de verzelfstandiging is dat het openbaar onderwijs daarmee in dezelfde positie als het bijzonder onderwijs terecht komt. Dit bestuur is er puur en alleen voor het openbaar onderwijs van West Binnen de Ring, zonder andere belangen of bezigheden zoals het stadsdeel die wel heeft. Voor dit bestuur is het belang van de scholen, met daarbij het personeel, de leerlingen en de ouders, het enige belang waar wij rekening mee moeten houden. Dit is echt hét bestuur van het openbaar onderwijs.”

“Een ander belangrijk thema is het geld. Door samen te werken hopen we meer geld over te houden waar de scholen goeie dingen mee kunnen doen. Landelijk is er een ander systeem van bekostiging van de scholen ingevoerd, de Lumpsum, ook daar zien wij een kans in. Door slim samen te werken willen we hiervan profiteren.”

Wat dacht u van de GMR van AWBR

Zoals u elders in deze nieuwsbrief kunt lezen, is het voor iedereen die met de basisschool te maken heeft, belangrijk dat er ouders zijn die zich daar een beetje extra voor willen inzetten.

Op elke school in Nederland is een medezeggenschapsraad (MR) actief. Ouders en leerkrachten praten mee over de inhoud en de organisatie van het onderwijs op de school. Als een bestuur meer dan één school onder zijn hoede heeft, is het lastig zaken die eigenlijk alle MR'en aangaan, met ieder van hen apart te regelen. Daarvoor is een gemeenschappelijke medezeggenschapsraad (GMR) ingesteld. Elke school 'levert' daarvoor een ouder en een leerkracht, die meedenken over het beleid van de groep scholen van Amsterdam West Binnen de Ring. De GMR bespreekt dus zaken die voor de hele groep scholen van belang zijn, bijvoorbeeld het beleid rond scholing en nascholing van leerkrachten, het personeels- en Arbobeleid, maar ook gemeenschappelijke zaken zoals voor- en naschoolse activiteiten en tussenschoolse opvang. De volgende scholen zoeken nog ouders om de school te vertegenwoordigen: Annie M.G. Schmidt, Narcis Querido, Joop Westerweel, de Waterkant, Spaarndammer, Westerpark, Kinkerbuurt, Bos en Lommer, en Tijn Uilenspiegel.

Als u meer wil weten over het werk van MR en GMR kijk dan eens rond op de sites <http://www.medezeggenschapsraden.nl/> of <http://www.voo.nl/> En alle directeuren staan te trappelen om u met een glimlach en een kopje koffie te ontvangen en daarna op een vriendelijke manier te strikken voor deze taak. Maar, u weet dat u er andere ouders, de leerkrachten en natuurlijk: uw kind mee helpt.

Je bent gedeputeerde voor de Provinciale Staten in Noord-Holland geweest, voor milieu en verkeer. Je houdt je dus graag bezig met het bedenken van een visie op de toekomst. Ergens op internet beschreef je het Amsterdam van 2020. Heb je ook een beeld van een school in die tijd?

“Nee, geen idee, maar ik zou me kunnen voorstellen dat er lichte gebouwen zijn met veel glas, duurzaam, met veel planten en een eigen energiebeheer. In zo'n gebouw zou je ook een schoolgemeenschap kunnen opbouwen.”

Heb je het dan over grote of kleine scholen?

“Ik zat zelf op een klein schooltje in Renkum. Toen ik op mijn tiende verhuisde naar Arnhem heb ik in drie maanden de overgang doorgemaakt van dorpeling naar wereldburger. Ik heb geen voorkeur voor het een of ander, het gaat om andere dingen. Ik weet niet zoveel meer van mijn dorpschool, behalve dat er een leerkracht was in de vierde en vijfde klas die weergaloos kon vertellen over geschiedenis. Je weet wel, met zo'n grote plaat erbij. Dat is precies waar ik nu ook respect voor heb: een leerkracht moet een motivator zijn.”

Heb je daar als bestuur invloed op?

“Een bestuur moet zich niet bemoeien met het onderwijsconcept van een school. Bestuur en overheid moeten de ruimte kunnen geven aan scholen om dingen te ontwikkelen. Betuttelende regels, daar geloof ik niet meer zo in. Daar heb ik me vroeger ook schuldig aan gemaakt. De overheid speelt vaak kluitjesvoetbal, iedereen wil achter de bal aanhollen. Als bestuur

willen we niet dicht op de huid van de directeuren gaan zitten, wij zijn er om de scholen te faciliteren. Bestuursleden kunnen zich beter inzetten door hun netwerk en werkervaring in te zetten om iets extra's voor de scholen te bieden.”

“Maar, een bestuur moet wel de verantwoordelijkheden op de juiste plekken leggen. Om dat te kunnen doen moet je weten wat er op de scholen gebeurt. Een leerkracht heeft de verantwoording voor wat er in de klas gebeurt, een schoolleider heeft het primaat om te stellen wat er voor zijn school nodig is. Ouders willen goede scholen voor hun kinderen en dus moeten ze weten wat ze er aan hebben. Een bestuur mag wel zeggen 'Wij vinden sport belangrijk'. Maar je gaat niet een hockeycursus verplicht stellen voor de scholen.”

Is bestuurslid zijn eigenlijk een baan?

“Nee”, lacht Ada, “Je doet dat belangeloos. En dat wil zeggen dat je dus uit enthousiasme je vrije tijd en energie stopt in het besturen van de scholen. We hebben het geluk gehad dat de mensen die nu het bestuur van de AWBR vormen al ruim een jaar bezig zijn om de fusie te verwerkelijken. Daardoor kennen we elkaar al goed. Ons bestuur is zeer betrokken, het zijn deskundige mensen met veel ervaring in en rond het Amsterdamse onderwijs. En waar ik dan weer het enthousiasme vandaan haal? Ik kom nog niet zo heel veel op scholen, maar als je, zoals bij de start van de AWBR in Westerpark, 100 kinderen van verschillende scholen zo enthousiast samen hoort zingen, dan weet ik waar ik het voor doe!”

DE JUF

Mijmeringen bij de koffie...

Gesprek in de lerarenkamer:

Heb jij die advertentie ook in de krant zien staan? "Instituut X: Wij bieden dagelijks na schooltijd en op zaterdagochtend Cito eindtoetstraining voor leerlingen vanaf groep 7. In groepjes van vier tot acht leerlingen. Door ervaren medewerkers"...." Nou ja, zeg. Gat in de markt, ik ga ook zo'n bedrijfje beginnen."

"Laatst vroeg Thea (schooldirecteur) wat ik van de volgende vraag vond: "Een ouder vraagt of haar kind tijdens schooltijd lessen mag missen om naar de particuliere dyslexie - training te gaan. De directeur van het dyslexie-instituut heeft gezegd dat daar reguliere lessen voor gemist mogen worden...". "Al met al moet het toch niet gekker worden. Een kind gewone lessen laten missen, omdat het onvoldoende les gehad zou hebben."

Zo praten we als leerkrachten wat af met elkaar. Iedere dag staan de kranten vol over het gebrek aan kwaliteit op onze scholen. Natuurlijk gaat er wel eens wat fout, maar waar gebeurt dat niet? Maar er wordt met hart en ziel gewerkt door mijn collega's. Ik hoop trouwens dat ik over een paar jaar nog collega's heb, want wie durft er als achttienjarige nog tegen haar ouders of vriendinnen te zeggen dat je onderwijzer wilt worden. Dan moet je toch wel een minkukel zijn die alle andere studies te moeilijk vindt. Ja, inderdaad "haar", want de laatste mannelijke student heeft recent een beeld gekregen bij madame Tussaud. Schijnt trouwens een groot succes te zijn. Minister Plasterk zei laatst op tv dat in het voortgezet onderwijs de komende zeven jaar 50% van de leerkrachten zal uitstromen.nu komt er een actieplan om weer mensen te interesseren voor het beroep. Wat meer salaris, meer scholing, meer zeggenschap. Klinkt goed, is ook goed...maar het gaat niet zozeer om het salaris, het gaat vooral over waardering van het beroep van leerkracht. Van de ouders krijg ik die waardering wel, van mijn directeur ook, maar van de kranten en van de Vereniging Beter Onderwijs Nederland, zeker niet. In onze school wordt al heel veel getoetst. Wij weten precies wat het niveau van de kinderen is. Maar het is moeilijk om alle kinderen langs dezelfde lat te leggen. De verschillen zijn gelukkig groot. Juist van die verschillen leren kinderen zoveel: van elkaar.

Als leerkracht wil ik graag dat ieder kind presteert naar vermogen. Een slim kind met voldoende doet zijn best niet en moet gestimuleerd worden om het veel beter te doen en een kind dat moeite met taal heeft moet beloond worden na iedere kleine stap die gezet is. Kinderen leren het best als ze veel positieve aandacht krijgen. Zet een grote lamp op wat ze kunnen en je zult zien dat ze over de hele linie groeien. Zet een grote lamp op wat ze niet kunnen en ze worden kleiner en kleiner en kleiner. Zelf schrik ik ook als ik bijvoorbeeld in een hotelbadkamer in het volle licht naar mijn gezicht kijk.....ik ben een groot voorstander van schemerlampen.

Bij ons op school staan we open voor kritiek, maar..we hebben ook verstand van onderwijs, heel veel verstand zelfs. We genieten iedere dag van de prestaties en de reacties van de kinderen en hun vaders en moeders. We willen het beste uit ieder kind halen en dan hoeft het echt niet voor heel veel geld naar een privé Cito-training om beter te presteren dan wat eigenlijk gewoon is. Dat lijkt een beetje op doping...en dan loop je vroeg of laat tegen een heel sterke lamp.....

De juf

Ouderkrant 1
jaargang 1 - februari 2008

Deze nieuwsbrief is een uitgave van
Amsterdam West Binnen de Ring,
Stichting voor Openbaar Primair Onderwijs

Postadres Postbus 59601, 1040 LC Amsterdam
Bezoekadres Elisabeth Wolffstraat 2, 1052 RR Amsterdam
Telefoon algemeen 020 5150 440
Algemeen e-mail adres info@awbr.nl
Website www.awbr.nl

Redactie AWBR
Lay-out CO3
Druk Stadsdrukkerij Amsterdam